

Biblická čtení:

Jozue 24, 1-2a.14-17.18b: Jozue shromáždil všechny izraelské kmeny do Šekemu. Svolal izraelské starší, představitele, soudce a správce, a postavili se před Bohem. Jozue řekl všemu lidu: Bojte se Hospodina a služte mu bezvýhradně a věrně. Odstraňte božstva, kterým vaši otcové sloužili za řekou Eufратem a v Egyptě, a služte Hospodinu. Jestliže se vám zdá, že sloužit Hospodinu je zlé, vyvolte si dnes, komu chcete sloužit: zda božstvům, kterým sloužili vaši otcové, když byli za řekou Eufратem, nebo božstvům Emorejců, v jejichž zemi sídlíte. Já a můj dům budeme sloužit Hospodinu.“ Lid odpověděl: „Jsme daleci toho, opustit Hospodina a sloužit jiným bohům! Naším Bohem je přece Hospodin. On nás i naše otce vyvedl z egyptské země, z domu otroctví. On činil před našimi zraky ta veliká znamení, opatroval nás na celé cestě, kterou jsme šli, i mezi kdejakým lidem, skrze něž jsme procházeli. Také my budeme sloužit Hospodinu. On je náš Bůh.“

Efezským 6, 10-18: A tak, svou sílu hledejte u Pána, v jeho veliké moci. Oblečte plnou Boží zbroj, abyste mohli odolat ďáblovým svodům. Nevedeme svůj boj proti lidským nepřátelům, ale proti mocnostem, silám a všemu, co ovládá tento věk tmy, proti nadzemským duchům zla. Proto vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý postavit na odpor, všechno překonat a obstát. Stůjte tedy ,opásáni kolem beder pravdou, obrnění pancířem spravedlnosti, obuti k pohotovému službě evangeliu pokoje‘ a vždycky se štítem víry, jímž byste uhasili všechny ohnivé střely toho Zlého. Přijměte také ,přilbu spasení‘ a ,meč Ducha, jímž je slovo Boží‘. V každý čas se v Duchu svatém modlete a prostě, bděte na modlitbách a vytrvale se přimlouvejte za všechny bratry i za mne.

Jan 6, 66-69: Když to jeho učedníci slyšeli, mnozí z nich řekli: „To je hrozná řeč! Kdo to může poslouchat?“ Ježíš poznal, že učedníci na to reptají, a řekl jim: „Nad tím se urážíte? Co až uvidíte Syna člověka vystupovat tam, kde byl dříve? Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamena. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život. Ale někteří z vás nevěří.“ Ježíš totiž od počátku věděl, kteří nevěří a kdo je ten, který ho zradí. – A řekl: „Proto jsem vám pravil, že nikdo ke mně nemůže přijít, není-li mu to dáno od Otce.“ Od té chvíle ho mnoho jeho učedníků opustilo a už s ním nechodili. Ježíš řekl Dvanácti: „I vy chcete odejít?“ Šimon Petr mu odpověděl: „Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života. A my jsme uvěřili a poznali, že ty jsi ten Svatý Boží.“

Máme na výběr

Jozue dovedl lid do zaslíbené země a nechává jim možnost výběru, kým se dají vést, koho budou poslouchat v nové etapě života. Také Ježíš po důležitém výkladu, kým je pro lidi a kdy se pomalu jeho čas na zemi uzavírá, dělá totéž. Dává lidem na výběr. Tuhle možnost volby máme stále i my. Poznáváme, jak je to radostné, povzbudivé a užitečné pro nás i pro druhé řídit se podle Ježíšova příkladu a jeho učení ,jak žít‘. Vypadá to jasně a vcelku snadně, když se daří.

Jenže hned život prvních křesťanů, předtím i život Izraelců v zaslíbené zemi, však ukazuje opak. Není vůbec snadné žít ve zlých dnech s vírou. Dny mohou být mnohdy těžké, hrozná a zlá. Nejde jen o náš každodenní zápas osobní víry každého z nás. Nejde jen o překonávání lidských nepřátel, tedy že nás někteří považují za slabochy, hlupáky, kteří věří v něco, co neexistuje. Máme svou víru uplatňovat i proti mocnostem a silám, které ovládají živost na zemi. Nadosobní mocnosti a síly, světové velmoci, které svět zatahují do válek, v touze po moci bezohledně umožňují ničit přírodu, používají falešné a lživé informace, aby jeden národ štválo proti druhému... Zdá se nám, že tohle nemůžeme ovlivnit, snad doufáme, že za našeho života to zlo ještě v plné síle nenastane. To ale není moc uspokojivé chování.

Z Písma slyšíme jiný přístup: Vezměte na sebe plnou Boží zbroj, abyste se v den zlý mohli postavit na odpor, všechno překonat a obstát. Připomínáme si Jana Žižku, neporazitelného středověkého vojevůdce. Vyžadoval přísnou disciplínu ve svém vojsku. Boží zbroj neslouží k útoku, ale k obraně. Pás, pancíř, boty, štít, přilba – to byla výstroj bojovníků dávných dob, která je měla ochránit. Útočnou zbraní je jedině meč – jde o meč Ducha, jímž je slovo Boží. Nemáme útočit, ale bránit se. Současně budovat církve jako prostor, v němž zlo ztrácí svůj vliv. To vyžaduje stálé soustředění na pomáhání si navzájem mezi sebou a ostatním, mít soucit s lidmi, kteří trpí.

Opásání kolem beder (pás) – je znakem pohotovosti, pancíř spravedlnosti je nové lidství, které určuje víra a láska, obuti k pokojnému vztahu s lidmi, kterému předchází pokoj s Bohem. Štít víry je Bůh sám. Obraz ohnivých střel, které zraňují lidi, to jsou pomluvy, které rozvracejí vztahy mezi lidmi. Přilba spasení je stále přítomnou nadějí spasení (záchranu). Meč je slovem pravdy, slova a skutky, které vyznávající Ježíše jako Pána, který byl vzkříšen a stal se mým zachráncem. S touto výzbrojí máme žít nový život, nové lidství. Pomáhá nám překonávat pocit ohrožení, bezmoci, strachu.

Proč lidé odcházejí od Krista? Není to nic překvapivého nebo nečekaného. Tak to bylo vždycky. Ježíš měl mnoho učedníků. Ale měl také mnoho těch, kteří ho po čase opustili a už s ním více nechodili. Evangelista Jan nám připomíná, že ani sám Ježíš zdaleka neměl stoprocentní úspěšnost. Mnozí Ježíše nepochopili a jeho kázání komentovali slovy: „To je hrozná řeč! Kdo to může poslouchat?“ Co je k takové odmítavé reakci vedlo?

Opravdové Boží slovo je interaktivní. Na jedné straně nám něco sděluje, volá nás a na druhé straně si také žádá naši odpověď, reakci. Chce působit v našem životě nevratné změny k dobrému. A tomu my se bráníme. A naší obrannou reakcí může být i nějaká podobná věta, jako je v dnešním textu: „To je přece hrozná řeč! Kdo to může poslouchat?“

Boží slovo připadá lidem pro praktický život příliš náročné a nepoužitelné. Bůh si neřádá nějaké nadlidské výkony a oběti. Namísto toho nás chce obdarovat mocí z výsosti, Duchem svatým, který je tou uschopňující silou a dárce nového života. Ježíš říká: „Co dává život, je Duch, tělo samo nic neznamena. Slova, která jsem k vám mluvil, jsou Duch a jsou život.“

Na druhou stranu je třeba říci, že Ježíš nás opravdu nenutí ho poslouchat. On, svrchovaný vládce a Pán nám nechává plnou svobodu nevěřit jeho slovu. On z nás nechce učinit své loutky. On si naši pozornost nevynucuje. Ty, kteří mu neuvěřili, Ježíš neodsuzuje. Klidně je nechává odejít. Nepřesvědčuje je o své pravdě, nedomáhá se důvěry a přízně. On dokonce svým nejvěrnějším, samotným dvanácti učedníkům, navrhuje: „Nechcete i vy odejít?“ Ta otázka patří nám všem. Ježíš nás nedrží u sebe násilím. Chcete od Krista odejít? Můžete, máte v tom plnou svobodu.

Samozřejmě se pak musíte ptát, kam jít jinač? Koho by stálo za to celý život následovat, plnit jeho přání? Člověk, ať chce nebo ne, vždycky někam jde. Jde za nějakým cílem, ikdyž si toho není ani vědom. Stálo by nám za to žít bez Krista? Co tím můžeme získat? Bezpochyby třeba volné neděle, ... Máme ale hledat smysl života jinde a u někoho jiného než u toho, kdo sám je skutečným Stvořitelem a Dárce života? A tak učedník Petr odpovídá Ježíšovi: "Pane, ke komu bychom šli? Ty máš slova věčného života."

Tatáž slova, nad kterými se ostatní učedníci uráželi, jsou slova věčného života pro ty, kteří v Ježíši poznali svého Spasitele a Pána. Proč je pro jedny Ježíšova řeč tvrdá a hrozná a pro druhé jsou to slova věčného života? Jednoduše proto, že ti první neuvěřili, kdežto ti druhí poznali, že Ježíš je ten Svatý Boží. Pro někoho může být otázkou, co to je „uvěřit“. Jiné vyjádření zní „my jsme přišli k víře“. Možná po dlouhé cestě hledání a ptaní se, po probíjovaných zápasech s pochybnostmi, po všelijakých klikatých cestách, ale došli jsme k víře. To není nějaké chvilkové vzplanutí citů a naivní uvěření, ale je to duchovní poznání, prožívaná, nefalšovaná zkušenost s Bohem. Zkušenost zprostředkovaná skrze Ducha svatého. Protože on je dárce víry. Ve víře rozpoznáváme, že Bůh zasahuje do mého života, že mě oslovuje a že mě životem vede.

Učedník Petr říká: „My jsme poznali, že ty jsi ten Svatý Boží.“ Můžeme to vyznat s Petrem i my?